

Περίληψη ανακοίνωσης

Την Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε διάλεξη από τον Ιστορικό - Ερευνητή Ιωάννη Μπόγρη στο αμφιθέατρο του Λαογραφικού Μουσείου Αράχωβας με θέμα *«Η συμβολή της υφαντουργικής παραγωγής των αρχών του 20^{ου} αιώνα στην οικονομική ανάπτυξη της Αράχωβας. Η εμπορική δραστηριότητα δύο τοπικών επιχειρήσεων μέσα από την αρχαιακή συλλογή Λουκά Παπαλεξενδρή»*.

Σκοπός της διάλεξης ήταν να αναδειχθεί ο ρόλος της υφαντουργίας την περίοδο 1900-1925 στην μετέπειτα οικονομική ανάπτυξη της πόλης, καθώς και στην διαμόρφωση της κοινωνικής ταυτότητας της γυναίκας, αλλά και ο εμπλουτισμός της γνώσης του σύγχρονου πολίτη για την Αράχωβα των αρχών του 20ου αιώνα.

Τα επιμέρους στοιχεία που συνέθεσαν την εικόνα της οικονομίας της Αράχωβας βάσει της υφαντικής αντλήθηκαν από αρχαιακό υλικό των αρχών του 20^{ου} αιώνα, εμπορικής κυρίως χρήσεως, σε συνδυασμό με τη συμβολή της επιτόπιας έρευνας και της λήψης προφορικών μαρτυριών από τον τοπικό πληθυσμό.

Ο ερευνητής, μέσω πλέξης ιστορικών στοιχείων που άπτονται της οικονομικής και κοινωνικής ιστορίας, θέλησε να αναδείξει το εύρος της συμβολής της υφαντουργίας αναλύοντας κάθε πτυχή της συνολικής δυναμικής της.

Πρωταρχικός σκοπός του ήταν να δοθεί έμφαση στα πρόσωπα εκείνης της εποχής που κινούσαν τα «νήματα» της υφαντουργίας, τις υφάντριες και τους ράπτες, οι οποίοι ήταν οι παραγωγοί των υφαντών, τους εμπόρους γενικού εμπορίου και τους εμπόρους αποκλειστικά υφαντών (καρπιτιών – κλιμιών), που αποτελούσαν τον κινητήριο μοχλό της οικονομίας, καθώς και τους άλλους επαγγελματίες που έμμεσα ή άμεσα συνεισέφεραν στην υφαντουργική παραγωγή ή κέρδιζαν από αυτή.

Για την όσο το δυνατόν σφαιρικότερη και πληρέστερη κάλυψη του θέματος αναλύθηκε κάθε στάδιο εμπορικών συναλλαγών με βάση την διακίνηση και αγοραπωλησία πρώτων υλών και προϊόντων υφαντουργίας όπως η συλλογή του μαλλιού, η επεξεργασία του σε νήμα, αλλά και η αγορά νημάτων, η βαφή των νημάτων, η συντήρηση και λειτουργία του αργαλειού, η παραγωγή υφάσματος στον αργαλειό και η αγορά ετοιμών υφασμάτων, τα παράγωγα του αργαλειού (καρπίτια,

ενδύματα, κλινοσκεπάσματα κ.α.), η υπόδηση, καθώς και η διακίνηση των αγαθών της υφαντουργίας δια της θαλάσσιας και της χερσαίας οδού. Τέλος έγινε αναφορά στην πορεία της υφαντουργίας στην Αράχωβα κατά τον 20^ο και 21^ο αιώνα και στην σημασία της διαχρονικά για την πόλη και τους κατοίκους της.

Ως συμπέρασμα από την έρευνα εξήχθη ότι το πρώτο τέταρτο του 20ου αιώνα θα μπορούσε να θεωρηθεί ως η περίοδος ανάπτυξης και τελειοποίησης της αραχωβίτικης υφαντουργίας, το προοίμιο της μετέπειτα οικονομικής ανάπτυξης. Έτσι, το δεύτερο τέταρτο του ίδιου αιώνα, με ορόσημο το έτος 1927 και τις πρώτες εκθέσεις υφαντών κατά τη διάρκεια των Δελφικών Εορτών κατόπιν προτροπής της Εύας Σικελιανού, άρχισε η περίοδος εξωστρέφειας του Αραχωβίτικου εμπορίου. Το Αραχωβίτικο υφαντό πρόσβλεπε πλέον σε μια ευρύτερη, πανελλήνιας και παγκόσμιας εμβέλειας διακίνηση, με αποκορύφωμα τη δεκαετία του 1960, που τα υφαντά εξάγονταν σε διάφορες χώρες της υφηλίου, από την Ιαπωνία, μέχρι την Αμερική.

Η άλλη όψη της υφαντουργίας σχετίζεται με την κοινωνική της προσφορά. Συνέβαλλε στη διαμόρφωση της κοινωνικής ταυτότητας της γυναίκας, οδηγώντας τους κατοίκους σε νέες αξιακές αντιλήψεις, ως προς το, από κοινού με τον ανδρικό πληθυσμό, δικαίωμα στην παραγωγή, την ατομική πρόοδο και προβολή. Τέλος θα πρέπει να τονιστεί ότι, πέρα από τη λειτουργία τους ως χρηστικά αντικείμενα, ή την αξία τους ως περίτεχνα προϊόντα, σημαντική είναι η συμβολή των υφαντών στην ιστορική μνήμη. Τα μοναδικά σχέδια - εικόνες των υφαντών μας κάνουν κοινωνούς του τρόπου σκέψης και αντίληψης των ανθρώπων μιας άλλης εποχής.